

ISSN 2537 – 1711
ISSN-L 2537 – 1711

Revistă electronică
Nr. 1, august 2016

VIATA NU E DE , VÂNZARE!

PERICOLUL DE LÂNGĂ NOI
TRAFICUL DE FIINȚE UMANE

Coordonatori: Prof. Carmen Lăcrămioara Pora
Prof. Diana Toader

CUVÂNT ÎNAINTE

Citim uneori în ziare și reviste sau urmărim la televizor emisiuni despre situații dramatice privind traficul de ființe umane (în special, traficul de femei). Aflăm despre tinere din România care au fost „vândute” și obligate să se prostitueze în alte țări, despre cazuri disperate de încălcare a drepturilor omului și demnității persoanei. Uneori suntem profund impresionați și revoltați pentru că se pot întâmpla asemenea drame în zilele noastre. Alteori, primim informația ca atare, cu un sentiment de milă față de victime și altul liniștitor pentru noi: „așa ceva nu mi se poate întâmpla mie!”. Și totuși... Traficul de ființe umane este un fenomen grav în România și în Balcani. Persoanele care sunt recrutate pentru trafic riscă să-și piardă libertatea, să fie bătute, violate sau omorâte. Evitarea riscului de a deveni o victimă presupune cunoașterea fenomenului, respectiv răspunsul la o serie de întrebări cum ar fi:

- Ce se înțelege prin trafic de ființe umane?
- Care sunt modalitățile de recrutare?
- Cine sunt recrutorii?

Vom încerca să răspundem la aceste întrebări în cele ce urmează.

„Orice ființă umană are dreptul la viață, la libertate și la securitatea persoanei sale”.

Declarația Universală a Drepturilor Omului, Art.3

„Nimeni nu va fi ținut în sclavie, nici în servitute, sclavajul și comerțul cu sclavi sunt interzise sub toate formele lor”.

Declarația Universală a Drepturilor Omului, Art.4

Mă cheamă Maria... am crescut la bunica, în jud. Suceava. Am făcut școala în trei locuri, îmi plăcea la școală. Am terminat 8 clase dar nu am mai continuat, pentru că bunicul meu de-al doilea a zis că „ce-mi trebuie mie școală.” Un unchi mai îndepărtat m-a întrebat dacă vreau să merg în străinătate ca să nu mă mai cert cu bunicul și să am și un serviciu. Mi-a zis că pot să lucrez în Grecia, la un restaurant, ca baby-sitter, ca femeie de serviciu. Mi-a zis să nu-i spun nimic bunicii, așa că n-am vorbit cu nimeni. Am spus „da” numai ca să scap de acolo.

Am ajuns în străinătate cu autocarul. Am stat două zile într-o casă nou făcută, am dormit pe jos. După câteva zile au venit doi tipi, patronii unui bar, ne-au ridicat în picioare, ne-am rotit așa cum au zis ei și m-au ales pe mine și pe încă trei fete. Ne-au îngrămădit într-o mașină și am văzut pe geam cum patronul a aruncat un teanc de bani. Atunci mi-am dat seama că am fost vândută.

Omul care m-a vândut mi-era unchi. Am avut încredere în el. Am aflat după aceea că mai vânduse trei fete de vârsta mea. Dar eu nu mi-am dat seama, am crezut că e de treabă, și n-a fost așa ... Am avut impresia că mie n-o să mi se întâmple nimic rău, visam, eram bucuroasă că plec ...

TRAFICUL DE FIINȚE UMANE

Conform documentelor oficiale ale Organizației Națiunilor Unite, traficul de ființe umane presupune:

- Recrutarea
- Transportarea
- Transferarea
- Adăpostirea sau primirea de persoane prin folosirea unor căi ilegale, cum ar fi:
  - ✓ Amenințarea
  - ✓ Escrocarea
  - ✓ Înșelăciunea
  - ✓ Abuzul de putere
  - ✓ Utilizarea unor poziții vulnerabile
- Darea sau primirea de bani sau de beneficii pentru obținerea consimțământului unei persoane care are control asupra altei persoane. Scopul acestor acțiuni este exploatarea ființei umane. Acesta include:
  - Prostituția sau alte forme de exploatare sexuală;
  - Munca sau servicii forțate;
  - Sclavia sau practici similare sclaviei;
  - Servitutea sau prelevarea de organe.

Traficul de ființe umane este asociat cu funcționarea rețelelor de crimă organizată, fiecare membru (traficant) al unei asemenea rețele având responsabilități clar delimitate. În fapt, putem distinge mai multe etape (momente) ale traficului de ființe umane:

- Recrutarea-se realizează în România de către un recrutor, care poate fi:
  - ✓ "Independent"
  - ✓ O firmă - cu profil „oficial” de impresariat artistic sau plasarea forței de muncă în străinătate.

Aproximativ 70% dintre recrutori sunt bărbați cu vârsta cuprinsă între 20 și 30 de ani, uneori mai în vârstă. Femeile recrutoare reprezintă un procent mai mic și au vârsta cuprinsă între 18 și 35 de ani. Există, uneori, chiar familii în care atât soțul cât și soția se ocupă de recrutare și transportul victimelor.

De regulă, recrutorii sunt persoane cunoscute de către victimă, uneori chiar rude, care inspiră încredere. Ei au ocupații legate de locuri unde există posibilitatea unui contact intens cu publicul cum ar fi:

- ✓ Barman
- ✓ Taximetrist
- ✓ Vânzător
- ✓ Vânzător de bilete pentru jocuri de noroc.

Recrutorii le atrag pe victime cu promisiuni de slujbe ușoare și bine plătite în străinătate, recrutarea fiind identificată ca o problemă de încredere (în recrutor) și de asumare a riscului (de către victimă).

Există o mare diversitate de modalități de recrutare a victimelor, cele mai importante fiind, însă:

- Oferta directă de false locuri de muncă în străinătate. Recrutorul propune victimei, cunoștință directă, uneori rudă, sau indirectă (de exemplu prin intermediul șefului victimei sau al unei prietene a acesteia) un loc de muncă în străinătate: chelneriță, bucătăreasă pe vase de croazieră, menajeră, baby-sitter.
- Ofertă prin intermediul anunțurilor din ziare, de tipul: „recrutăm tinere fete dansatoare, balerine... Pentru țara X. Plecare imediată!”

În ambele cazuri li se promet tinerelor câștiguri atractive. Recrutorii creează adevărate scenarii de autenticitate pentru a câștiga încrederea victimelor (plecare în grup, uneori grup mixt, contracte, telefoane de contact, persoane de legătură, etc.). Factorul psihologic reprezintă o componentă importantă în reușita recrutării. De regulă, recrutorii acționează în momente psihologice dificile pentru victimă, orientându-se spre acea parte a populației care este vulnerabilă la trafic.

Cercetarea efectuată de Organizația Internațională pentru Migrație - OIM București asupra vulnerabilității la trafic a populației feminine tinere din România a identificat o serie de factori care pot spori riscul de a deveni victimă a traficului de persoane. Aceștia sunt:

- Comunitatea
  - ✓ Localizare geografică într-o regiune săracă
  - ✓ Rezidență într-o aglomerare urbană
- Grupuri de apartenență
  - ✓ Locuire într-un mediu instituțional
  - ✓ Abuz și disfuncționalitate familială
  - ✓ Lipsă de comunicare în familie
  - ✓ Dezintegrare socială
- Achiziții și aspirații personale
  - ✓ Nivel scăzut de educație
  - ✓ Dorință de realizare personală și independență financiară
- Mobilitate și percepția succesului
  - ✓ Expunere la povești de migrație de succes
  - ✓ Proiectarea succesului în străinătate
  - ✓ Intenție de plecare în străinătate

Pe baza acestor factori, pot fi identificate o serie de caracteristici ale posibilelor victime (persoane vulnerabile) ale traficului de ființe umane:

- Locul de proveniență: orașe mari în care lipsește sentimentul comunității, localizarea în regiunile sărace ale țării
- Sentimentul scăzut de apartenență socială
- Tânăra a suferit abuzuri în mediul în care trăiește
- Nivelul de educație nu depășește, de regulă, studiile liceale
- Grupul de prieteni în care trăiește, valorizează în special banii
- Legături slabe cu biserica
- Dorință intensă de independență, în special financiară

- Situație economică precară, lipsă de perspectivă
- Receptează pozitiv experiențele unor cunoscuți care au lucrat (lucrează) în străinătate.

Nu toate persoanele devin victime ale traficului de ființe umane. Există, însă, anumite momente dificile, aparent fără ieșire pentru aceste persoane, iar „oferta” de muncă în străinătate pare a fi „soluția salvatoare”. Recrutorii aleg cu grijă aceste momente pentru recrutarea viitoarelor victime. Vânzarea se realizează în țara de destinație și corespunde momentului intrării în captivitate.

Abia acum, cele mai multe realizează drama. Tinerele sunt amenințate, șantajate, bătute, violate. Ele devin o simplă marfă în mâinile traficantilor, care le vând în localuri, le forțază să ofere servicii de natură sexuală, într-un regim de semi-sclavie. Sunt semnalate și cazuri de femei care au fost omorâte pentru că au refuzat să se prostitueze.

Evadarea este posibilă în anumite momente conjuncturale favorabile, speculate de victime. Aceasta presupune asumarea riscului, întrucât în unele cazuri polițiștii și taximetriștii fac parte din rețea.

Revenite în țară, victimele traficului de ființe umane pot intra în Programul OIM de asistență pentru victimele traficului de femei și de prevenire a traficului de femei în România. Acest program include două componente:

1. Asistență pentru victime ale traficului de ființe umane
2. Prevenirea traficului de ființe umane în România

Traficul de ființe umane este o formă modernă de sclavie, are strânse legături cu rețelele crimei organizate și cu încălcări flagrante ale drepturilor omului.

CONSECINȚELE TRAFICULUI

- Sunt încălcate drepturile omului;
- Reprezintă un abuz la adresa umanității;
- Este afectată forța economică;
- Se întăresc sistemele de manifestare a corupției și activităților ilegale.

Studiile de specialitate au relevat faptul că cele mai semnificative forme de manifestare a traficului de persoane sunt prostituția organizată, proxenetismul conex acesteia și adopțiile ilegale.

Analiza asupra traficului de persoane, a arătat faptul că printre cauzele proliferării traficului de persoane se numără și legislația penală, încă lacunară și insuficient armonizată, abordarea din unghiuri diferite a fenomenului traficului, eficiență redusă a controlului în acest domeniu, contrabalansată de acțiunile tot mai bine organizate ale crimei transfrontaliere ce explorează rapid disfuncționalitățile existente.

Analiza contextului larg socio-cultural în care se dezvoltă fenomenul conduce la ideea că prostituția reprezintă doar o fațetă într-un mozaic complex de manifestare din ce în ce mai deviantă, lipsită de afectivitate și dezorganizată a sexualității, pe plan mondial și național, alături de pornografie, homosexualitate, transsexualitate, pedofilie, corupție sexuală, sex virtual, etc.

Toate aceste forme de manifestare produc transformări rapide în conștiința majorității oamenilor, atât cu privire la acest aspect, dar, mai ales, referitoare la percepția deformată a relațiilor interumane, în care unele persoane, aflate într-o anumită poziție, potențată de o situație financiară, pot „exploata”, în diverse modalități, alte persoane aflate în poziții defavorizate din anumite puncte de vedere (vârsta, slăbiciuni fizice, stare materială precară, etc.)

„Comercializarea” relației umane implicată de prostituție, însoțită de promiscuitate, reflectă devalorizarea femeii în beneficiul bărbatului, condiția femeii fiind receptată de marea masă ca una de satisfacere a dorințelor sexuale, în timp ce bărbații care cumpără valori sexuale continuă să rămână persoane

respectabile, femeile care vând astfel de valori sunt desconsiderate și stigmatizate ca fiind imorale. De altfel, această diferențiere se păstrează și la nivelul percepției proxenet-prostituată, în sensul că, deși în cele mai multe cazuri prostituata este victima, este mai culpabilizată decât proxeneții care o exploatează.

ACȚIUNI DE PREVENIRE ȘI ERADICARE A FENOMENULUI

Traficul de femei este adesea invizibil. Victimele sunt ținute la distanță de cei care le recrutează și la eventuala revenire acasă nu vorbesc de teamă și de rușine. Conștiința publicului este indecisă și neclară cu privire la traficul de femei.

Pentru ridicarea gradului de conștientizare față de fenomen, îmbunătățirea acțiunii de prevenire, întărirea legislației și aplicarea ei în toate sectoarele, este important să aducem problema traficului, ca și pe cea a violenței domestice, în fruntea listei de priorități a guvernului și administrației publice.

Se impun legi pentru a preveni abuzul victimelor, în special ale traficului, ca și reforme instituționale. Vor trebui concepute politici, în special pentru a trata și reintegra victimele.

Orice campanie anti-traffic ține seama de toți factorii care pot interveni în sens pozitiv.

Campaniile anti-traffic urmăresc:

- documentarea;
- sensibilizarea instituțiilor guvernamentale și a presei, a opiniei publice;
- educarea școlară, universitară, a membrilor societății în general, în vederea prevenirii traficului și educarea victimelor, în vederea obținerii unui loc de muncă;
- dezvoltarea de politici și programe anti-traffic implicând Poliția, Ministerul Justiției, Ministerul Educației și Cercetării Științifice,

Ministerul Sănătății, partidele politice, organizările non-guvernamentale, presa, biserica.

PREVENIRE PRIN EDUCAȚIE

Traficul de femei are rădăcini adânci în condițiile sociale și economice ale societății, ceea ce înseamnă că prima condiție a prevenirii fenomenului este refacerea economiei, ce ar duce și la reducerea numărului de persoane din grupurile vulnerabile. Ținând cont de faptul că un asemenea demers presupune strategii ample, la nivel național, desfășurate pe termen mediu și lung, educația rămâne cea mai la îndemână cale de a ajuta grupurile cu un înalt risc și persoane vulnerabile.

Educația presupune mai multe paliere:

- pregătirea pentru diferite meserii, cu o școlarizare scurtă și angajare imediată în domenii care să răspundă cerințelor pieței de muncă;
- prezentarea în școli (licee) a unor informații privind căile legale de a călători în străinătate, ce înseamnă să trăiești într-o țară străină, etc.;
- în același cadru școlar, prezentarea unor situații - tip de victime ale traficului de femei;
- articole în presa scrisă și reportaje în domeniul audio-vizual cu rolul de a disemina informații privind riscurile și consecințele unei activități legate de traficul de femei atât din perspectiva victimelor cât și a celor care profită de pe urma lor.

Educația de prevenire a traficului în școli este de importanță deosebită pentru ca potențialele victime să fie îndepărtate de pericol.

INFORMAȚIILE AU FOST PRELUATE DIN MATERIALELE
DIFUZATE DE BIROUL OIM ROMÂNIA

SUGESTIE DE PROIECT DIDACTIC

TRAFICUL DE FIINȚE UMANE

În funcție de proiectarea activității educative, profesorii diriginți pot organiza activități speciale destinate problemei traficului de ființe umane, beneficiind și de posibilitatea valorizării dimensiunilor afectiv-atitudinale mult mai pronunțate la orele de dirigenție. În continuare, este prezentată, cu titlu de sugestie, o modalitate de proiectare a activității.

Obiective

Elevii vor fi capabili:

- Să identifice elementele caracteristice ale traficului de ființe umane
- Să descrie etapele traficului
- Să analizeze factorii de vulnerabilitate la trafic și condițiile în care traficul de ființe este posibil
- Să se raporteze critic la fenomenul traficului de ființe umane și să explice necesitatea prevenirii și combaterii acestuia.

Metode

- Studiu de caz, activitate pe grupe.

Materiale

- Înregistrări ale unor interviuri cu victimele traficului , articole din ziar sau de pe Internet.

Termeni cheie

- Trafic de ființe umane

- Recrutor
- Victimă
- Vulnerabilitate

Desfășurarea activității

- Introduceți elevii în problematica activității prin prezentarea unor știri (selectați din ziar sau de la TV) despre traficul de ființe umane.
- Împărțiți tabla în trei coloane după modelul de mai jos și cereți elevilor să procedeze la fel, pe caiete:

CE ȘTIU?	CE VREAU SĂ ȘTIU?	CE AM ÎNVĂȚAT?

- Discutați cu elevii despre traficul de ființe umane, consemnând în prima rubrică elementele relevate (aveți în vedere informațiile din lecție și încercați să determinați câte din acestea sunt familiare elevilor) și ideile principale.
- Solicitați elevilor să dezvolte această idee.
- Consemnați neclaritățile în cea de-a doua coloană. Solicitați elevilor să precizeze ce altceva ar dori să afle și consemnați în a doua coloană.
- Precizați elevilor că vor obține informații suplimentare pe parcursul lecției.
- Prezentați elevilor unul din cazurile pe care l-ați cunoscut prin intermediul presei.
- Discutați cu elevii cazul, solicitându-le să răspundă la întrebări, precum:
  - ✓ Cum a fost racolată victima?
  - ✓ Care sunt caracteristicile recrutorului?

- ✓ Care sunt caracteristicile victimei?
  - ✓ De ce s-a întâmplat? Trebuia oare să se întâmple?
  - ✓ Care au fost motivele care au determinat-o pe victimă să accepte oferta recrutorului ?
  - ✓ Existau și alte lucruri care puteau fi făcute pentru evitarea acestei situații?
  - ✓ Ce crezi că a simțit persoana respectivă pe tot parcursul dramei?
  - ✓ Ce ai fi simțit tu într-o astfel de situație?
  - ✓ Unde a greșit victima?
  - ✓ Cum ai fi procedat tu?
- După încheierea discuțiilor, cereți elevilor să completeze, individual, pe caiete, coloana a treia.
  - Împărțiți clasa în grupe mici (4-5 elevi).
  - Solicitați elevilor să completeze informațiile cuprinse în coloana a treia și să identifice asemănări și deosebiri.
  - Discutați cu clasa despre ce au învățat în această lecție și consemnați elementele esențiale în coloana dvs (pe tablă).
  - Cereți elevilor să compare prima coloană cu coloana a treia, coloana a doua cu coloana a treia.
  - Dacă au rămas elemente neclarificate, oferiți informații suplimentare (din materialele pe care le aveți la dispoziție).

OPINII

Traficul de persoane este o practică încă existentă din păcate (a apărut mai ales după anul 1990) și este condamabilă și greu de soluționat deocamdată. Cauzele acestuia pot fi sărăcia și carențele educaționale.

Victime pot fi tinerele confuze, mai ales din mediul rural, fără perspective, singure (părăsite de familie sau lipsite de atenția acesteia). Recrutorii, deși pare neverosimil, sunt cunoscuți victimelor: colegi, prieteni.

Persoanele care doresc să muncească în străinătate ar trebui să se intereseze mai mult referitor la „șanse”, „slujbe” și „oportunități” ce apar din afară (societatea, persoanele care angajează, etc.).

Dragoș, X G

Traficul de persoane este, după părerea mea, cel mai grav lucru care se poate întâmpla într-o societate democratică și modernă. Este sinonim cu privarea de libertate, este efectul unor oameni „bolnavi”.

Cauzele pot fi neajunsurile, lipsa banilor și lipsa de informație în acest sens, iar referitor la recrutori, dorința de câștig prin orice mijloace, nepăsându-le de suferința victimelor.

Victime sunt femeile tinere, naive, lipsite de informații în acest sens, de educație. Referitor la traficul de copii, victime sunt copiii străzii sau cei din familiile dezorganizate, lipsite de bani.

Recrutorii sunt persoanele dornice să câștige ușor banii, fără scrupule, fără o ocupație anume.

Ar trebui ca societatea să se implice mai mult în această problemă, să organizeze campanii de prevenire a traficului de persoane (campanii care să fie

promovate peste tot -TV, radio, ziare, etc - și în orice colț al țării) iar pedepsele, amenzile recrutorilor să fie foarte mari!

Francesca, IX G

Pe fondul nemulțumirilor și a neajunsurilor, unele persoane și în general tinerii încearcă să-și asigure o viață mai bună, prin diferite mijloace.

Tineretul nostru, neavând posibilitatea angajării în țară, recurge la diferite moduri pentru a face rost de bani. Sunt însă traficanți de persoane care racolează femei tinere, naive, care nu știu ce le așteaptă. Pentru aceste fete neștiutoare, abia ajunse la destinație, începe calvarul. Unele dintre acestea, foarte puține la număr (cu un psihic puternic și o voință de fier), se acomodează sau reușesc să ajungă înapoi în țara lor dar viața lor va fi marcată pentru tot restul zilelor; însă majoritatea sfârșesc tragic, neadaptându-se la mediul de viață mizer.

Recrutorii sunt persoane violente, insensibile care doresc o îmbogățire rapidă, neținând seama de mijloace.

Pentru ca traficul de persoane să fie redus, ar trebui ca guvernarea să facă tot ce pot pentru a asigura un trai decent, locuri de muncă adecvate tinerilor și pregătirii lor profesionale, precum și salarii pe măsură, astfel încât oamenii să nu mai fie nevoiți să apeleze la astfel de mijloace de îmbogățire.

Tatiana, X G

Este adevărat că o ființă umană nu are preț dar se pare că foarte mulți oameni, și mă refer la recrutori, nu consideră asta. Sărăcia și naivitatea, chiar și frumusețea fetelor românce au iarăși un rol impozant, pentru că traficul de

ființe umane se practică în țări sărace ca România, Muntenegru, Republica Moldova.

Eu nu cred că un om care are un trai decent și-ar distruge sănătatea vânzându-și un rinichi pentru o anumită sumă de bani sau că o fată cu un anumit nivel de cultură s-ar lăsa păcălită atât de ușor de recrutori.

Cristina, IX G

Nu m-am gândit la problema asta prea des, dar mie mi se pare că este o mare absurditate. Cum poți privi ființa umană, fie că este copil sau femeie, ca și cum ar fi o marfă expusă într-un magazin și cum poți trata pe cineva cu atâta bestialitate. Eu spun ce simt, pentru că nu știu prea multe despre factorii care influențează traficul de ființe umane, dar bănuiesc că sărăcia și mentalitatea românilor și a celorlalte popoare care se confruntă cu aceeași problemă au un rol principal. Nu pot să simt decât repulsie față de oamenii care se ocupă de asta; vrei să câștigi bani, fă-o în alt mod, nu vânzând oameni care au suflet ca și ei, de altfel! Asta dacă ei au suflet!

Mirela, X G

Cred că o cauză o reprezintă sărăcia, chiar și naivitatea și lipsa de cultură. Pentru că eu nu cred că o fată deșteaptă și cu situație materială bună ar pleca în străinătate de dragul de a câștiga niște bani, care oricum nu îi revin ei. Am auzit cazuri în care părinții și-au vândut proprii copii sau soți care-și vând nevestele. De exemplu, un băiat și-a vândut prietena pentru că nu aveau bani și ea a acceptat pentru că îl iubea.

Recrutorii consideră că acesta este un mijloc ușor de a câștiga bani, și oricum este o rețea bine organizată.

Am o soră mai mică și n-aș vrea ca ea să ajungă în situația asta, aș ajuta-o eu cum pot. Dar asta depinde și de gândirea oamenilor, pe ce pun ei preț.

Laura, IX G

Lipsa de educație, sărăcia au făcut ca traficul să fie posibil. Cei care recrutează sunt cunoștințe, sau chiar și străini care te atrag oferindu-ți tot felul de șanse de a câștiga bani, prin „muncă” - spun ei, și în general și aceștia au o cultură mai slabă. Victimile sunt fete tinere, sărace, naive, fără educație, pentru care totul se reduce la bani; banii le atrag.

Andrei, X G

Ar trebui să începem de la factori; condițiile de viață care nu sunt cele pentru care am optat noi și cred că pe undeva aceste condiții au făcut ca oamenii să se dezumanizeze. Dacă într-adevăr s-ar aduce niște îmbunătățiri în viața de fiecare zi și s-ar crea mai multe locuri de muncă pentru părinți ca să le poată asigura cele necesare copiilor lor, ar fi mai bine. Cred că un alt factor este și lipsa de cultură și de educație. Fetele sunt împinse să facă treaba asta și este dureros, chiar inadmisibil într-o societate umană în care se spune că suntem oameni, se recurge la așa ceva. Cred că societatea este vinovată, ar trebui să creeze mai multă încredere pentru oamenii din jur și să-i ajute. Tot din cauza sărăciei lumea a devenit tot mai rea, egoistă și nu se mai interesează de semenii.

Traficul ar trebui combătut prin educația tinerilor încă de la clasele primare și contează foarte mult educația din familie, relațiile dintre părinți și copii.

Sandra, IX G

Cred că o astfel de experiență nefericită marchează o persoană întreaga viață. Este bine ca școala să participe la informarea elevilor asupra acestui fenomen atât de dăunător, pentru ca aceștia să fie avertizați și să nu se expună riscului.

Denisa, X G

Traficul de persoane se extinde asupra copiilor, care pot deveni sclavi pentru unii adulți, fiind puși să cerșească sau să facă alte lucruri. Este bine să nu avem anturaje dubioase sau să-i credem pe unii adulți care urmăresc de fapt să exploateze copii.

Ionuț, IX G

Unii copii sunt răpiți sau chiar uciși pentru a li se lua organele. Este cea mai mare crimă din câte se cunosc. Acei oameni sunt fiare cu chip uman.

Alexandra, X G

Poate acele fete care aleg să muncească în alte țări, doresc să aibă o viață mai bună, dar este bine să se informeze mai atent despre persoanele care intermediază aceste lucruri.

Elena, IX G

Consider că cei care cred că dispun de viața unor tinere, de libertatea lor, de încrederea lor, trebuie aspru pedepsiți și nu cred că s-a inventat încă pedeapsă pe măsura faptelor lor.

Leonard, X G

Numai intenția de a câștiga mulți bani fără efort, imoralitatea în general, îi împinge pe unii să cumpere și să vândă suflete omenești.

Carmen, IX G

Nimeni și nimic nu îi scuză pe cei care fac negoț cu oamenii. Noi nu putem deveni mărfuri, nu ar trebui să existe semenii care să profite de naivitatea unor fete și să le exploateze fără scrupule.

Florin, IX G

Îmi este milă de fetele care au parcurs o astfel de experiență, m-au cutremurat mărturiile lor și disperarea care se simțea atunci când se aflau într-o situație limită, între viață și moarte. Vreau să sper că nu o să mai văd sau aud despre acest fenomen.

Teodor, X G

Traficul de ființe umane este unul dintre aspectele care întinează lumea civilizată. Acest fenomen ne privește pe toți deoarece implică violență, privarea de libertate, exploatarea sexuală sau de altă natură.

Victimele acestuia sunt în mare parte fete tinere în căutarea unor mijloace de existență și care au un grad înalt de credulitate. Ar trebui să se mobilizeze toate forțele pentru a fi diminuat sau, în viitor, stopat. Aceste practici repugnă oricărei persoane raționale și responsabile.

Roberta, IX G

Sondaj realizat de elevi ai Colegiului Economic „Mihail Kogalniceanu”,
Focșani, jud. Vrancea

ESEURI

FIINȚA UMANĂ NU ARE PREȚ

De multe ori m-am întrebat de ce lumea este atât de egoistă și de rea. De ce există atât de multă ură. Și deși nu am aflat răspunsul la această întrebare, am înțeles unde ia naștere ura și toate acestea îmi provoacă o mare tristețe. Mă simt neputincioasă că nu pot face nimic pentru a schimba lumea, pentru a-i ajuta pe cei lipsiți de apărare, de educație, de familie.

Ura se naște în sufletele disperate, care la un moment dat nu se mai pot numi suflete, și dacă nu ai suflet nu te poți numi om. Așadar singura scuză a persoanelor care se ocupă cu traficul cu ființe umane este că nu au suflet, că nu sunt oameni.

Eu una nu pot să pricep de ce unii „oameni” își disprețuiesc atât de mult semenii și îi tratează cu bestialitate, de parcă ar fi din piatră, fără sentimente, fără suflet. Cum poți să etichetezi o ființă umană ca fiind o marfă expusă în schimbul unei sume de bani?!

Și când mă gândesc că sunt distruse niște suflete nevinovate de copii, de fete tinere, de părinți, într-un singur cuvânt - de oameni! Iar recrutorii, acești oameni fără inimă, care se gândesc doar la bunăstarea lor, cultivă în inima celor din jur, în special în sufletul victimelor, ură, dispreț, teamă și atunci nici ei nu mai sunt oameni.

În sufletul meu nu există loc pentru ură și nici nu-mi doresc asta, dar nu pot să simt decât dispreț față de acești neoameni și nu pot fi decât tristă, pentru că nimeni nu face nimic și pentru că nu am destulă putere să fac eu ceva pentru a soluționa problema, pentru a demonstra și pentru a face lumea să înțeleagă că ființa umană nu are preț, indiferent de categoria socială din care face parte, indiferent de cât este de frumoasă sau nu! Dar tot ceea ce pot să fac este să-mi

aștern impresiile pe această foaie de hârtie în speranța că aceste rânduri vor deschide ochii multor persoane și vor reuși să vadă realitatea așa cum este ea.

Ana, X G

Pot spune că mă înfior numai când aud cuvintele „trafic de persoane”. Mi se par îngrozitori oamenii care sunt în stare de așa ceva; mă sperie nepăsarea lor în fața suferinței victimelor.

Sunt multe femei, în special tinere și atractive, care pleacă în străinătate, de obicei, cu un necunoscut care le-a promis acolo un loc de muncă decent și cu un salariu mare dar abia când ajung în țara respectivă află că totul a fost doar o minciună, că de fapt au fost vândute chiar de prietenul lor.

Desigur că victimele nu se acomodează cu violența și insensibilitatea recrutorilor și încearcă tot timpul să scape dar foarte rar reușesc, căci uneori până și unii polițiști au legături cu acești traficanți; cele care totuși reușesc vor rămâne marcate pe viață de teroarea prin care au trecut. Cele care sunt date înapoi de polițiști recrutorilor sunt folosite în continuare și chiar molestate din cauza evadării lor și apoi vândute altor recrutori, când clienții sunt deja plictisiți de ele, dorind altele mai tinere, mai frumoase, mai „neuzate” și astfel trăiesc într-un continuu calvar: teamă, umilință, violență, răutate, suferință și dor de cei dragi, cei de acasă, căci de obicei aceste femei provin din familii cu mulți copii sau chiar ele au copii, de fapt acesta fiind și motivul pentru care au plecat, sperau că vor reuși să aducă mai mulți buni acasă, pentru a trăi mai bine. Femeile care totuși se acomodează sunt femeile suficient de puternice, femeile cărora probabil le este teamă să fugă, le este teamă de amenințările recrutorilor.

Referitor la traficul de copii, situația este la fel de îngrijorătoare: familiile cu o situație materială precară și cu mulți copii îi vând pe unii dintre aceștia altor

persoane pentru munci casnice și primesc în schimb, lunar, doar câteva sute de lei. Mai sunt și alte cazuri în care unele femei își vând copiii nou-născuți altor femei care nu au copii, sau și mai rău, îi vând pentru organele lor.

Indiferent de tipurile de trafic de persoane, cazurile sunt aceleași: lipsa banilor, lipsa de educație, naivitatea, etc. iar consecințele sunt traumatizante.

Pentru a reduce traficul de persoane, ar trebui ca societatea să se implice mai mult referitor la această problemă, să organizeze campanii de prevenire a traficului de persoane, campanii care să fie promovate în orice colț al țării, la TV, radio, ziare, internet, chiar și în școli, să se discute mai mult despre această problemă, în special la orele de dirigenție.

O condiție importantă în reducerea acestui tip de trafic (și nu numai) ar mai fi amenzile și pedepsele; acestea ar trebui să fie foarte mari, ca să descurajeze persoanele dornice de astfel de practici.

Beatrice, XI D